

saafremt der hertil skal komme en Strafforfølgning mod den skyldige Ægtefælle. Man kunde jo saa mene, at man kunde ændre herpaa ved at tilføje, at for saa vidt Ægtefæller angaar, skulde Strafforfølgning kun iværksættes paa den uskyldige Ægtefælles Begæring. Men dette vil ganske vist være en i høj Grad uheldig Tilføjelse. Det er sikkert nok, at Strafforfølgningen i saa Fald ikke vilde blive bragt i Stand, netop i de Tilfælde hvor man maatte ønske det, nemlig hvor en skyldig Ægtefælle tillige har den fornødne Raahed, saaledes at vedkommende dominerer den uskyldige og hindrer denne i at begære Strafforfølgning. Jeg tror, at man i saa Henseende skal lade det blive ved den Bestemmelse, som nu findes i Straffelovens § 181. Men, som sagt, Straffelovens § 181 er i øvrigt genoptagen i Forslagets § 5. — Straffelovens § 182 er væsentlig genoptagen i Forslagets § 4, hvor der er tilføjet et Forbud mod at holde Bordel. Dette staar i Forbindelse med de Forandringer, som de foregaaende Paragraffer i Forslaget i øvrigt vilde medføre. — Hvad Lov af 10de April 1874 angaar, vil den i Virkeligheden blive ophævet, for saa vidt den indeholder Bestemmelser angaaende den offentlige Prostitution. Men derimod vil den blive bibeholdt, for saa vidt den indeholder Bestemmelser, der alene tilsigte at modarbejde venerisk Smitte uden i øvrigt at angaa den offentlige Prostitution. Det er saaledes navnlig Bestemmelsen i Lov af 10de April 1874, § 1, der findes genoptagen i Forslagets §§ 6 og 7, § 2, der findes genoptagen i § 10, § 9 der findes genoptagen i § 12, og endelig § 10, der findes genoptagen i § 15. Her er der foretaget nogle Forandringer i Bestemmelserne i Lov af 1874 ved deres Overførelse i Forslaget, men disse Ændringer ere ikke væsentlige.

Som man vil se, bliver der tilbage som ophævet i Fremtiden i det væsentlige Straffelovens § 180 og de Bestemmelser i Lov af 1874, der angaa den offentlige Prostitution. Det er ogsaa Forslagets Hovedformaal — hvilket erkendes af Forslagsstillerne — at komme bort fra den statskontrollerede Prostitution. Dette har man tilsigtet, og det kan siges overensstemmende med, hvad der er udtalt i den Betænkning, som vedkommende Folketingsudvalg har afgivet, at det er i den Grad Forslagets Hovedformaal, at hvis man ikke naar at komme bort fra den kontrollerede Utugt, saa er der for saa vidt intet opnaaet for Forslagsstillerne ved Forslaget. Jeg frem-

hæver dette særligt, fordi de Spørgsmaal, der jo ellers kunde rejses om en Forandring i den nuværende Tilstand med Hensyn til Tilsynet med den offentlige Prostitution, ligge, om jeg saa maa sige, uden for dette Forslag. Det vil ikke kunne nytte at bringe dem frem, fordi man ikke ved saadanne Forandringer vil kunne fyldestgøre det, der er Forslagets Hovedformaal. Det er altsaa Spørgsmaalet for eller imod den statskontrollerede Prostitution, som her skulde afgøres gennem dette Forslag. Forslaget stiller sig absolut paa det Standpunkt, at Statens Tilsyn med Prostitutionen skulde afskaffes. Der sættes i saa Henseende ikke noget væsentligt i Stedet. Der gives i Forslagets § 1 Bestemmelser, hvorefter den offentlige Prostitution, naar den paa en usømmelig Maade, for at bruge dette Udtryk, viser sig paa offentlige Gader og Stræder, skal straffes. Men naar Prostitutionen drives som Næringsvej paa en Maade, der ikke kommer i Konflikt med § 1, saa er det Tanken, at denne Næringsvej skal kunne udøves i Fred, for saa vidt altsaa være en lovlig Næringsvej, skønt man naturligvis fra alle Sider er enig i, at det er en Næringsvej, der er beklagelig i høj Grad. Det skal jeg ikke komme ind paa. Man er jo tilbøjelig til, naar denne Sag er oppe, det være sig nu i lovgivende Forsamlinger, i Foreninger eller hvor den i øvrigt kommer til Diskussion, at benytte Lejligheden til at drage til Felts mod den herskende Usædelighed i det hele taget. Det vil man ogsaa kunne gøre ved denne Lejlighed, men jeg vil fremhæve, at det er et Spørgsmaal, der aldeles ikke ligger for. I saa Henseende kunne vi alle mødes i Beklagelsen over, at Usædeligheden er større end ønskeligt, og at den endogsaa er betænkelig stor i mange Retninger. Men det er som sagt noget, hvorom der ikke med nogen Nytte kan tages en Diskussion op; thi det er en lige saa given Sag, at der for Lovgivningsmagten er sat Grænse for, hvad der kan udrettes over for Usædeligheden. — Det er altsaa den Stilling, som dette Forslags § 1 indtager til det omhandlede Spørgsmaal. I § 2 gøres der ganske vist en Modifikation heri, og jeg skal komme tilbage hertil senere, idet jeg foreløbig vil holde mig til Sagen, saaledes som den stilles efter § 1, altsaa en fuldstændig Afskaffelse af Statstilsyn og en Legalisering, om man vil, af den offentlige Prostitution, naar den drives inden for visse Grænser, naar der ikke kommer Konflikt med Gadepolitiet, for at bruge denne Betegnelse. Jeg kan